

ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ;

Όταν κοιτάμε τριγύρω στους τομείς και τους κλάδους μας, βλέπουμε ανθρώπους που φαίνεται ότι ταιριάζουν εύκολα. Αυτό που δεν συνειδητοποιούμε είναι ότι ακόμη και ανάμεσα σε εκείνους που φαίνεται ότι ταιριάζουν, υπάρχουν πολλοί που αισθάνονται παραμελημένοι. Μία έρευνα, για παράδειγμα, διαπίστωσε πρόσφατα ότι σχεδόν οι μισοί ενήλικοι στις Ηνωμένες Πολιτείες ανέφεραν ότι αισθάνονται μοναξιά, παραμελημένοι ή απομονωμένοι από άλλους¹.

Είναι σημαντικό να αισθανόμαστε ότι μας υπολογίζουν. Είναι μία βασική ανθρώπινη ανάγκη και όταν αισθανόμαστε ότι δεν μας υπολογίζουν, μας πληγώνει. Η παραμέληση μπορεί να παραγάγει συναισθήματα θλίψης ή θυμού². Όταν δεν αισθανόμαστε ότι ανήκουμε κάπου,

τείνουμε να φάχουμε ένα μέρος όπου είμαστε πιο άνετα. Πρέπει να βοηθήσουμε όλους να αισθανθούν ότι ανήκουν στην εκκλησία.

Να υπολογίζουμε τους άλλους όπως ο Σωτήρας

Ο Σωτήρας ήταν το τέλει παράδειγμα να εκτιμά και να υπολογίζει τους άλλους. Όταν επέλεξε τους Αποστόλους Του, δεν έδωσε προσοχή στο κύρος, τον πλούτο ή το ευγενές επάγγελμα. Εκτιμούσε τη Σαμαρείτιδα στο πηγάδι, καταθέτοντας μαρτυρία σε εκείνη για τη θειότητά Του, αν και οι Εβραίοι περιφρονούσαν τους Σαμαρείτες (βλέπε Κατά Ιωάννην 4). Κοιτάζει την καρδιά και δεν είναι προσωπολήπτης (βλέπε Α' Σαμουήλ 16:7, Διδαχή και Διαθήκες 38:16, 26).

Ο Σωτήρας είπε:

«Καινούργια εντολή σας δίνω: Να αγαπάτε ο ένας τον άλλον· όπως εγώ σας αγάπησα, κι εσείς να αγαπάτε ο ένας τον άλλον.

»Από τούτο θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας απέναντι στον άλλον» (Κατά Ιωάννην 13:34-35).

Τι μπορούμε να κάνουμε;

Μερικές φορές είναι δύσκολο να πούμε εάν κάποιος αισθάνεται ότι είναι εκτός. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν το λένε – τουλάχιστον όχι τόσο ξεκάθαρα. Αλλά με στοργική καρδιά, την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος και την προσπάθεια να έχουμε επίγνωση, μπορούμε να αναγνωρίσουμε τότε κάποιος δεν αισθάνεται ότι τον περιλαμβάνουν στις συγκεντρώσεις και δραστηριότητες της Εκκλησίας.

Πιθανά σημεία ότι κάποιος αισθάνεται ότι δεν τον υπολογίζουν:

- Κλειστή γλώσσα του σώματος, όπως χέρια διπλωμένα σφιχτά ή τα μάτια χαμηλωμένα.
- Κάθεται στο πίσω μέρος της αίθουσας ή κάθεται μόνος του.
- Δεν παρευρίσκεται στην εκκλησία ή παρευρίσκεται με ακανόνιστο τρόπο.
- Φεύγει από τις συγκεντρώσεις ή τις δραστηριότητες νωρίς.
- Δεν συμμετέχει σε συζητήσεις ή μαθήματα.

Αυτά μπορεί να είναι σημεία άλλων συναισθημάτων επίσης, όπως συστολή, άγχος ή αμηχανία. Μέλη μπορεί να αισθάνονται «ότι διαφέρουν», όταν είναι νέα μέλη της Εκκλησίας, από άλλη χώρα ή κουλτούρα ή έχουν βιώσει μία πρόσφατη τραυματική αλλαγή στη ζωή, όπως το διαζύγιο, τον θάνατο ενός μέλους της οικογένειας ή την επιστροφή νωρίτερα από μία ιεραποστολή.

Ανεξάρτητα από τον λόγο, δεν θα πρέπει να διστάζουμε να προσεγγίζουμε με αγάπη. Ό,τι λέμε και ό,τι κάνουμε μπορεί να δημιουργήσει την αίσθηση ότι όλοι είναι ευπρόσδεκτοι και όλοι είναι χρήσιμοι.

Μερικοί τρόποι να υπολογίζουμε και να καλωσορίζουμε τους άλλους:

- Μην κάθεστε πάντα δίπλα στους ίδιους ανθρώπους στην εκκλησία.
- Να κοιτάζετε πέρα από την εξωτερική εμφάνιση των ανθρώπων για να δείτε το αληθινό άτομο. (Για περισσότερα σχετικά με αυτό το θέμα, βλέπε «Η τέλεση διακονίας είναι να βλέπουμε τους άλλους όπως ο Σωτήρας», *Λιαχόνα*, Ιούνιος 2019, 8-11.)
- Να περιλαμβάνετε άλλους σε συζητήσεις.

- Να προσκαλείτε άλλους να αποτελούν μέρος της ζωής σας. Μπορείτε να τους περιλαμβάνετε σε δραστηριότητες που σχεδιάζετε ήδη.
- Να βρίσκετε κοινά ενδιαφέροντα και να οικοδομείτε επ' αυτών.
- Να μην αρνείσθε τη φιλία σας μόνο επειδή κάποιος δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες σας.
- Όταν βλέπετε κάτι μοναδικό σε ένα άτομο, να ενδιαφέρεστε για αυτό αντί να το απορρίπτετε ή να το αποφεύγετε.
- Να εκφράζετε αγάπη και να προσφέρετε ειλικρινείς φιλοφρονήσεις.
- Αφιερώστε χρόνο να σκεφτείτε τι σημαίνει πραγματικά όταν λέμε ότι η Εκκλησία είναι για όλους, ανεξάρτητα από τις διαφορές τους. Πώς μπορούμε να το κάνουμε αυτό πραγματικότητα;

Δεν είναι πάντα εύκολο να αισθανθούμε άνετα γύρω από ανθρώπους που είναι διαφορετικοί από εμάς. Αλλά με άσκηση, μπορούμε να βελτιωθούμε στο να βρίσκουμε αξία στις διαφορές και να εκτιμούμε τις μοναδικές συνεισφορές που φέρνει κάθε άτομο. Όπως δίδαξε ο Πρεσβύτερος Ντίτερ Ούχτντορφ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, οι διαφορές μας μπορούν να μας βοηθήσουν στο να μας κάνουν καλύτερους, πιο ευτυχισμένους ανθρώπους: «Ελάτε, βοηθήστε μας να οικοδομήσουμε και να ενδυναμώσουμε την κουλτούρα ιασης, καλοσύνης και ελέους έναντι όλων των τέκνων του Θεού»³.

Ευλογημένοι από την ενσωμάτωση

Η Κριστλ Φέχτερ μετακόμισε σε άλλη χώρα, αφού ο πόλεμος κατέστρεψε την πατρίδα της. Δεν μιλούσε καλά τη γλώσσα και δεν γνώριζε κανέναν στη νέα γειτονιά της, οπότε στην αρχή ένιωθε απομονωμένη και μόνη.

Ως μέλος της Εκκλησίας, επιστράτευσε το θάρρος της και άρχισε να παρευρίσκεται στον νέο της τομέα. Ανησυχούσε ότι η βαριά προφορά της θα εμπόδιζε τους ανθρώπους από το να θέλουν να μιλήσουν μαζί της ή ότι θα την έκριναν που ήταν ανύπανδρη γυναίκα.

Αλλά συνάντησε άλλους που αγνόησαν τις διαφορές της και την υποδέχτηκαν στην κοινότητα των φίλων τους. Προσέγγισαν με αγάπη και σύντομα βρέθηκε απασχολημένη βοηθώντας στη διδασκαλία της Προκαταρκτικής. Τα παιδιά ήταν σπουδαία παραδείγματα αποδοχής και το συναίσθημα ότι την αγαπούσαν και την χρειάζονταν ενδυνάμωσε την πίστη της και βοήθησε να αναζωπυρωθεί η διά βίου αφοσίωσή της στον Κύριο.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Για περισσότερες ιδέες, διαβάστε "We Can Do Better: Welcoming Others into the Fold", *Λιαχόνα*, Σεπ 2017.

ΑΝΑΦΕΡΕΤΕ ΤΙΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΣΑΣ

Στείλτε μας τις εμπειρίες σας καθώς τελείτε διακονία στους άλλους ή άλλοι τελούν διακονία σε σας. Πηγαίνετε στο liahona.lds.org και κάντε κλικ στο «Υποβολή άρθρου ή ανατροφοδότησης».

ΘΕΤΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΕ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Η αδελφή Λίντα Μπέρτον, πρώην Γενική Πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας, δίδαξε: «Πρώτα παρατηρήστε, κατόπιν υπηρετήστε» (*Λιαχόνα*, Νοε 2012, 78). Ακολουθώντας αυτή τη συμβουλή μπορεί να μας βοηθήσει να δημιουργήσουμε τομείς και κλάδους όπου όλοι περιλαμβάνονται και είναι απαραίτητοι. Αυτές είναι μερικές επιπρόσθετες ιδέες να σκεφτείτε:

- Όταν μπαίνουμε στο κτήριο της εκκλησίας, μπορούμε να **κοιτάξουμε τριγύρω και να παρατηρήσουμε** ποιους ο Κύριος θέλει να φέρουμε στον κύκλο φιλίας μας εκείνη την ημέρα.
- Μερικές φορές αποφεύγουμε εκείνους που είναι διαφορετικοί από εμάς ή που περνούν μία δύσκολη στιγμή, επειδή φοβόμαστε μην πούμε το λάθος πράγμα. Αυτό μπορεί να τους κάνει να αισθάνονται απομονωμένοι, να αναρωτιούνται γιατί κανείς δεν τους μιλά. **Καθίστε δίπλα τους, εκφράστε αγάπη και κάντε ειλικρινή ερωτήματα.** Ρωτήστε τους για την εμπειρία τους με τις δυσκολίες τους και πώς μπορείτε να βοηθήσετε.

- Στις ομιλίες μας και στα μαθήματα μας της Κυριακής, μπορούμε να επιλέξουμε να **χρησιμοποιήσουμε παραδείγματα που δείχνουν ότι άτομα και οικογένειες σε διάφορες καταστάσεις** μπορούν να ζήσουν το Ευαγγέλιο και να απολαύσουν τις ευλογίες του.
- Τα μέλη της τάξης μπορούν να ευλογηθούν πολύ όταν οι δάσκαλοι **περιλαμβάνουν μέλη από διάφορες ηλικίες, εθνικότητες και οικογενειακές καταστάσεις.** Έχουμε πολλά να μάθουμε από τα πολλά πιστά μέλη της Εκκλησίας που έχουν εμπειρίες διαφορετικές από τις δικές μας.
- Οι δάσκαλοι μπορούν να δημιουργήσουν ένα ασφαλές μέρος για όλους να αναφέρουν τις εμπειρίες τους ζώντας το Ευαγγέλιο. Κάθε φορά που αναφέρεται ένα σχόλιο, ένας δάσκαλος μπορεί να **ανταποκριθεί θετικά σε κάτι που έχει προσφερθεί.** Τα μέλη της τάξης τότε θα είναι πιο πιθανό να αισθάνονται αυτοπεποίθηση και άνετα στο να μιλήσουν για τις σκέψεις τους.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Αλέξα Λαρντιέρι, “Study: Many Americans Report Feeling Lonely, Younger Generations More So”, *U.S. News*, 1 Μαΐου 2018, usnews.com.
2. Βλέπε Κάρλυ Πίτερσον, Λώρα Γκρέιβενς και Έντι Χάρμον Τζόουνς, “Asymmetric Frontal Cortical Activity and Negative Affective Responses to Ostracism”, *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, τόμος 6, αρ. 3 (Ιούνιος 2011), 277-85.
3. Ντίτερ Ούχτντορφ, «Πιστέψτε, αγαπάτε, κάντε», *Λιαχόνα*, Νοε 2018, 48.